

lige en Anstalt, hvor man kan fabrikere andre Sera, og delvis ogsaa en Undervisningsanstalt for Studenter, i det hele skal det være nøje knyttet sammen med Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi. Heraf følger, at det ikke kan ligge i Aarhus, thi Studenterne kunne da ikke faa Undervisning paa Anstalten.

Jeg kommer dernæst til de Indvendinger, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) gjorde. De være baade mange og ret store, og hvis de have gjort Indtryk paa Tinget, vil jeg sige en Ting dertil, som forekommer mig bedre end noget andet at kunne slaa det ærede Medlem paa det Punkt, som han navnlig drog frem, nemlig den usunde Beliggenhed, og det er det, at vi i 1886 anlagde en Kaserne derude til flere Hundrede Mennesker, men da sad det ærede Medlem som Medlem af Tinget, ikke sandt? Jo, og jeg har set efter, men hverken fundet, at det ærede Medlem har talt eller stemt eller paa nogen anden Maade gjort Modstand mod, at vi anbragte flere Hundrede Soldater derude. Men nu, da der er Tale om at anlægge et Seruminstitut derude, hvor det ærede Medlem siger, der kun skal være 5 Mennesker, 4 Mænd og en Rengøringskone, faar det ærede Medlem straks hygieiniske Betæneligheder. Det, synes jeg, er betegnende, og det stemmer ogsaa overens med, hvad der blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), at naar der er Tale om noget, der skal værne mod ydre Fjender, hvad enten det er Krigsskibe eller Geværer, høre vi aldrig sagt noget mod disse Ting om, at de kunne maaske gaa af Mode o. s. v., men her, hvor der er Tale om et Institut, hvor man skal fabrikere noget, der kan værne mod de indre Fjender, Sygdommene, kommer der Betæneligheder frem: det kan gaa af Mode o. s. v. Men jeg tror, at disse andre Ting før ville gaa af Mode end disse Sera, og selv om det skulde vise sig, at de gik af Mode, tror jeg ikke, Anstalten var bygget forgæves. Jeg tror, der kan udrettes saa meget i andre Retninger ved Foretagelsen af Forsøg og lignende, at det som videnskabeligt Institut altid vil have sin store Betydning for Landet.

Jeg maa sige, jeg synes, det er et mærkeligt Standpunkt, det ærede Medlem indtager. Det ærede Medlem mener jo, at det rigtigste vilde være slet ikke at gaa til at give Bevilling til Fabrikation af Serum for Statens Regning, men det ærede Medlem maa vide, at det vilde føre til, at

vi saa godt som overhovedet ikke kunde bruge Serum, idet vi maatte indforskrive det fra Tyskland, og det vilde for samtlige vore offentlige Sygehuse medføre overordentlig store Udgifter. Det er oplyst for mig, at den Slags Serum, der fremstilles heri Landet, koster pr. Portion 20 Kroner i Tyskland nu, saaledes at, hvis vi skulle bruge tre Portioner til hver Difteritispatient, er det 60 Kroner. Jeg har ingen Statistik over, hvor mange Patienter der bliver behandlet paa Landets Sygehuse, men det er ikke faa, og hvis de koste Amt, Stat eller Kommune 60 Kroner til Serum hver, tror jeg at turde sige, at det at gaa til Fabrikation her i Landet vilde være en Foranstaltning, der fuldt ud betaler sig. Saa er der det, at vor Serum er i mange Henseender langt bedre, bliver underkastet en omhyggeligere Behandling, bliver filteret gennem særlige Filtre, saaledes at det er fuldstændig bakteriefrit, og vi ere netop i den senere Tid naaede til at fremstille det saa stærkt, som ønskes kan. Her var der jo en Ting, som Professor Salomonsen havde klaget over paa det Møde, som tidligere er blevet citeret.

Saa havde det ærede Medlem Indvendinger mod Lønningerne. Han havde ikkét noget imod Lønningen til Laboratorieforstanderen derude; den er beregnet som Lønnen for Docenter ved Landbohøjskolen, og dertil kan vel ikke siges noget. Derimod havde han Indvendinger mod Direktørens Lønning, som er sat til 1000 Kr. Nu synes jeg ikke, naar der skal være en Direktør paa en saadan Anstalt, at 1000 Kr. kunne siges at være nogen overordentlig høj Løn, og jeg tror, at netop fordi Anstalten skal bruges til vivenskabelig Anstalt, til Undervisning, kan man ikke byde en Professor mindre end 1000 Kr. aarlig for det forøgede Arbejde.

De andre Indvendinger angik væsentlig Grunden, og de ere besvarede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen). Jeg finder ligesom han, at det er højst mærkværdigt at høre argumenteret med, at det er en Sump, som er højst usund, og samtidig høre det Argument, at den koster $\frac{1}{2}$ Million Kr. Hvis Staten kunde sælge sine Sumpe til $\frac{1}{2}$ Million Kr., maatte man vist kalde det en ret fordelagtig Handel. Naar vi se hen til, hvorledes vi i den Retning i Reglen komme af Sted, er det vistnok faa af de Grunde, Staten afhænder, den faar noget væsentligt for. Det er en Grund, Staten ejer, og som den lægger et Institut paa. Man kan gerne sige, at den er $\frac{1}{2}$ Million Kr. værd, hvis man